

Arrest

nr. 326 275 van 7 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 13 maart 2020 en verzoekt op 23 september 2020 om internationale bescherming. Op 13 november 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en etnisch Russische te zijn, u bent geboren en getogen in Petrozavodsk en heeft een aantal jaar in Sint-Petersbrug gestudeerd en gewerkt. U omschrijft zichzelf als lesbische vrouw.

Tot uw 30 jaar had u verschillende relaties met mannen en probeerde u om een gezin te stichten. Toen het u niet lukte om een relatie op te bouwen met een man, beseftte u dat u op vrouwen valt. U sloot zich af en probeerde uw seksuele oriëntatie te verbergen. U heeft nooit een langdurige relatie gehad met een vrouw, enkel korte ontmoetingen. Zo kwam u bijvoorbeeld in 2016 T. tegen op een zakenreisje en bracht u met haar de nacht door. U heeft ook wel eens een vrouw gekust in een bar. U kwam ook een keer een vrouw tegen in een park in Petrozavodsk.

In 2014 werkte u in het bedrijf 'P. V.' in Sint-Petersburg. U besloot om een mannelijke collega in vertrouwen te nemen over uw seksuele oriëntatie. Zijn reactie was negatief en ongeveer een week later begon u beledigende sms'jes te krijgen van een anoniem nummer. U veranderde drie keer van simkaart, maar de sms'jes stopten pas nadat u van job veranderde. Uw collega had de andere collega's verteld over uw geaardheid en ook de directeur was op de hoogte. De hele sfeer op het werk sloeg om en u werd gepest en uitgelachen. Het is een paar keer voorgevallen dat iemand u een slag gaf, duwde of u met opzet deed struikelen. U heeft dit gemeld aan de directeur maar hij zei dat het uw probleem was en dat u beter kon vertrekken. U vroeg of u kon blijven totdat u een andere job gevonden had.

U heeft vervolgens vijf jaar gewerkt in 'J. M.'. Er heerste een goede sfeer en u heeft niemand verteld over uw seksuele oriëntatie. U verhuisde terug naar Petrozavodsk en begon te werken in 'O. m.'. Terwijl u er werkte, kwam u op een dag toevallig I. tegen aan de oever van de rivier. Jullie kenden elkaar voordien niet maar raakten aan de praat en vonden elkaar leuk. Jullie kusten elkaar daar aan de rivier en zijn later die avond naar een hotel gegaan. U vermoedt dat iemand van uw collega's u gezien heeft want uw collega's in 'J. M.' zijn te weten gekomen dat u lesbisch bent. Een mannelijke collega heeft u om die reden drie keer geslagen.

Voor uw vertrek uit Rusland werkte u in bloemenwinkel 'xxx R.'. Op een gegeven moment werd er een tijdelijke werkkraacht aangenomen, O. U voelde zich tot haar aangetrokken en u had de indruk dat ze met u flirtte. Eind januari 2020 was er op een zaterdag een bedrijfsfeestje in een café waar jullie en de andere collega's aanwezig waren. Jullie stonden samen op de dansvloer en u besloot haar over uw gevoelens te vertellen en voor te stellen om die avond samen naar een hotel te gaan. O. reageerde heel negatief en gaf u een duw, ze dreigde ermee om haar man in te lichten en dat u problemen zou krijgen. U verliet het feestje zo snel mogelijk. De maandag erop was de sfeer op het werk helemaal anders. O. had met de collega's gepraat en hen gevraagd om niet meer met u te spreken. U werd gepest en uitgelachen. Ook de directeur was op de hoogte en zei die dinsdag dat het goed zou zijn als u er niet meer zou werken.

Een paar dagen na het personeelsfeest werd u 's avonds op weg naar huis in elkaar geslagen. U werd van achteren op het hoofd geslagen waardoor u bewusteloos viel. Toen u bijkwam, zat u onder het bloed en was u bont en blauw geslagen. In uw zak vond u een briefje met scheldwoorden en dat u maar beter kon vertrekken uit het land of dat u anders nog iets ergers zou meemaken. Met de hulp van uw moeder bent u naar een spoedafdeling gegaan. U had een hersenschudding, gekneusde ribben en een voorste tand was gebroken. De daaropvolgende maand was u thuis om te herstellen.

Begin maart 2020 begon u opnieuw te werken in de bloemenzaak. De dag dat u terugkeerde, ging u naar het kantoor van de baas om het ziektebriefje voor de maand afwezigheid af te geven. Hij zei dat u ontslagen werd maar dat u nog een paar dagen moest blijven werken. O. bleef u pesten en uitschelden. Ze zei dat u beter kon vertrekken uit de bloemenzaak. Uw laatste werkdag was 8 maart 2020. U besloot om te vertrekken uit Rusland.

Ondertussen is er volgens u een wet in de maak om relaties met iemand van hetzelfde geslacht strafbaar te maken in Rusland.

Naast uw seksuele oriëntatie haalde u ook aan dat u tegen de oorlog in Oekraïne bent. Men mag zelfs niks 'liken' op sociale media of de blauw-gele kleuren van de Oekraïense vlag gebruiken. U vreest dat u bij terugkeer naar Rusland gezien kan worden als buitenlandse agent omdat u tegen de oorlog bent en uit een ander land zou terugkeren.

Op 10 maart 2020 reisde u van Petrozavodsk naar Sint-Petersburg. De dag erop vatte u uw reis naar Europa aan. Per bus reisde u via Litouwen, Polen, Duitsland en Nederland tot in België. U kwam hier aan op 13 maart 2020 en verzocht op 23 september 2020 om internationale bescherming bij de asielinstanties.

In België heeft u tijdens de Pride week een aantal seksuele contacten gehad met vrouwen. Wat betreft het beleven van uw seksuele oriëntatie voelt u zich in België heel anders. Mensen zijn open en vriendelijk. U voelt zich vrij en hoeft niet langer bang te zijn om uzelf te zijn. U heeft zich recent geregistreerd op een ontmoetingswebsite voor vrouwen.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele oude internationale Russische paspoort, uw originele nieuwe internationale Russische paspoort, uw originele binnenlandse paspoort, uw originele rijbewijs, uw originele geboorteakte, uw originele blanco strafblad met Franse vertaling, een origineel uittreksel van de burgerlijke stand met Franse vertaling en een kopie van een busticket.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U besloot Rusland te verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie. U identificeert zich als lesbische vrouw en u kreeg te maken met beledigingen, pestgedrag en fysiek geweld. U kan uw seksuele oriëntatie in Rusland niet beleven. (npo 1 p. 8, 9, 13, 14, 15)

Wat uw seksuele oriëntatie an sich betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier is toegevoegd, dat niettegenstaande op 30 juni 2013 de zogenaamde wet "tegen homoseksuele propaganda" in werking trad, homoseksualiteit in de Russische Federatie niet strafbaar is. Hoewel er in de Russische maatschappij weliswaar een negatieve beeldvorming bestaat van homoseksuelen en lesbiennes, wat op individueel niveau kan uitmonden in daden van vervolging, heeft dit niet geleid, noch leidt dit actueel tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van homoseksuelen of lesbiennes in de Russische Federatie. Omwille hiervan kan uw loutere lesbische geaardheid op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. In hoeverre LGBTI +-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. **U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concrete geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.**

U haalde aan dat u **verschillende keren van job bent moeten veranderen omdat u op het werk gepest werd en een aantal keer fysiek geslagen omwille van uw seksuele oriëntatie.** (npo 1 p. 6, 14, 15; npo 2 p. 5, 6, 7, 8)

Vooreerst legde u doorheen de procedure **incoherente verklaringen** af over de situaties op uw verschillende jobs waardoor er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de pesterijen en de reden van uw vertrek zoals u die omschreef. U heeft gedurende een jaar gewerkt in 'P. V.' in Sint-Petersburg. Enerzijds gaf u aan dat u vertrok omdat u elders een betere betrekking had gekregen, anderzijds hing u het beeld op dat u werd weggepest en dat u door de baas de deur werd gewezen.

Toen er werd gepolst wat de reden was dat u van job veranderde, gaf u zo zelf aan dat u van 'P. V.' was vertrokken omdat u te weten kwam dat er elders betere voorwaarden waren. (npo 1 p. 6) Even later haalde u aan dat men in 'P. V.' negatief reageerde op uw seksuele oriëntatie, "maar ze hebben me niet weggejaagd." (npo 1 p. 14) Nadat u merkte dat uw collega negatief reageerde op wat u hem had verteld, bent u naar 'J. M.' vertrokken, "omdat ik toch voelde dat ik daar beter niet kon blijven werken. De omstandigheden in 'J. M.' waren beter, het was een goed team." (npo 1 p. 14) Even later haalde u aan dat de hele sfeer veranderd was omdat al uw collega's op de hoogte waren en dat u dacht dat u beter kon vertrekken. (npo 1 p. 15) Uit uw verklaringen van het eerste persoonlijk onderhoud kan geenszins worden afgeleid dat u werd weggepest of dat u gedwongen werd om van job te veranderen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud schetste u een ander beeld: uw collega's bedreigden u, duwden u, sloegen u of deden alsof ze u zouden slaan, maar steeds wanneer er geen getuigen in de buurt waren. (npo 2 p. 5, 7) U zou gedurende een heel jaar gepest geweest zijn. (npo 2 p. 6) U kaartte dit aan bij uw baas maar hij zei dat het uw probleem was en voegde toe dat hij u zou slaan als hij kon. (npo 2 p. 7) Uw baas hintte dat u van job moest veranderen. Uiteindelijk heeft u zelf ontslag genomen nadat u een andere job hebt gevonden. (npo 2 p. 6, 7) Er moet op worden gewezen dat u een andere situatie schetste in het tweede persoonlijk onderhoud, wat ervoor zorgt dat er getwijfeld kan worden aan die verklaringen. Indien u inderdaad weggepest bent uit 'P. V.', is het vreemd dat u initieel aangaf dat u daar vertrokken bent omdat u een job met betere werkomstandigheden had gevonden en dat men u daar niet heeft weggejaagd.

Daarnaast was u niet coherent over hoe lang u juist gepest werd in 'P. V.'. Een week nadat u uw mannelijke collega had ingelicht, begon u per telefoon anonieme bedreigingen te krijgen zodat u tot driemaal toe uw simkaart moest vervangen. De sms'jes stopten pas toen u van job veranderde. (npo 2 p. 4, 5) U verklaarde initieel dat u gedurende een jaar berichtjes kreeg. (npo 2 p. 5) Gevraagd hoe lang u werd gepest in 'P. V.', gaf u aan dat het een half jaar was, maar dat u misschien niet heel precies was. (npo 2 p. 6) Echter, even later gaf u aan dat de sms'jes en pesterijen samenliepen. (npo 2 p. 6) Dat u niet concreter kon aangeven hoelang u werd gepest en hoelang u sms'jes kreeg, maar zich tijdens eenzelfde persoonlijk onderhoud met een half jaar vergist, is opmerkelijk. Ook dit doet twifelen aan de geloofwaardigheid van wat u vertelde.

Na gewerkt te hebben in 'J. M.', 'C.' en 'O. m.' kwam u terecht in een bloemenzaak. Op een gegeven moment werd O. aangenomen. U voelde een klik met haar en had de indruk dat ze interesse had in u. (npo 2 p. 9) Op een personeelsfeestje besloot u haar te vertellen over uw gevoelens. Ze reageerde echter negatief en duwde u weg. Ze zei dat ze dit tegen haar echtgenoot zou vertellen en dat het slecht voor u zou aflopen. (npo 2 p. 9, 10) Enkele dagen later werd u op weg naar huis in elkaar geslagen. Een maand later ging u terug werken. U heeft de bloemenzaak kort erna verlaten.

U legde geen coherente verklaringen af over het einde van uw tewerkstelling in de bloemenzaak waardoor ook hier weer vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de reden van uw vertrek en de ernst van uw problemen in Rusland. In het eerste persoonlijk onderhoud haalde u aan dat uw collega's negatief naar u keken en dat u dus dacht dat het beter was om daar niet meer te werken. Uw baas insinueerde dat u beter van job kon veranderen. Hij zei op een dreigende toon: "N...s..., we hebben die situatie. Ze hebben me alles verteld, ik ben op de hoogte. Het is beter dat je niet blijft. Hier kan niks goeds van komen." O. had hem ingelicht over wat er was gebeurd. (npo 1 p. 13, 16) Even later gaf u aan dat u zelf naar uw baas was gestapt om aan te geven dat u wilde vertrekken. U verduidelijkte nog dat u in 'P. V.' met niet mis te verstane woorden naar de deur werd gewezen, terwijl het in de bloemenzaak eerder een hint was, in de zin van dat het misschien beter zou zijn als u vertrok. (npo 1 p. 16)

Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud gaf u een andere versie van de feiten. Uw baas was te weten gekomen van uw andere seksuele oriëntatie door wat hij zelf gezien had op het personeelsfeest. U wist niet of iemand hem erover had verteld. Het zou u niet verbazen moest O. hem gevraagd hebben u te ontslaan. U vermoedt dat ze hem inlichtte. (npo 2 p. 12, 13) Toen u erop werd gewezen dat u de eerste keer met zekerheid stelde dat O. uw baas had verteld over uw seksuele oriëntatie, terwijl u dat later niet kon zeggen, antwoordde u dat u zich vergist moest hebben. (npo 2 p. 19) Het is echter niet aannemelijk dat u zich over zo iets zou vergissen. Ofwel had u de informatie dat O. uw baas inlichtte, ofwel niet. Er kan niet ingezien worden waarom u de eerste keer beweerde dat het zo was gegaan, om de tweede keer niets met zekerheid te kunnen stellen. Dit komt niet geloofwaardig over.

U vertelde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud ook dat uw baas u liet weten dat hij u zou ontslaan maar dat u nog een aantal dagen moest blijven werken gezien het druk was. (npo 2 p. 17, 18) Toen u erop werd gewezen dat u eerder enkel zei dat uw baas erop had 'gehint' dat u beter een andere job zocht, antwoordde u dat ontslaan worden of ertoe aangezet worden om ontslag te nemen voor u hetzelfde is. Erop gewezen dat u tijdens het eerste gesprek zei dat u zélf naar uw baas was toegestapt om hem te laten weten dat u zou vertrekken, gaf u aan dat er een gespannen sfeer was en dat hij u een hint gaf om te vertrekken, u had geen keuze. (npo 1 p. 13, 16; 2 p. 19) Uit eigen initiatief naar uw baas stappen om hem mede te delen dat u van plan bent om te vertrekken, is echter geheel anders dan ontslagen worden of gedwongen worden om ontslag te nemen. Het feit dat u hier opnieuw geen eenduidige verklaringen over aflegde, is een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van uw problemen in de bloemenzaak.

Omwille van bovenstaande redenen kan er niet zonder meer geloof worden gehecht aan uw bewering verschillende malen gepest en ontslagen te zijn geweest in de Russische Federatie omwille van uw seksuele oriëntatie. **Zelfs al werd u gepest op de werkvloer en hebt u meermaals uw job verloren hebben omwille van uw seksuele oriëntatie, dan nog kan dit niet gelden als reden om als vluchteling erkend te worden. Deze problemen kunnen (indien al geloofwaardig, wat in dit geval niet zo is), naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.** Immers blijkt uit uw verklaringen dat u telkens opnieuw werk vond, dat u deze jobs langere tijd behield en dat u financieel geen ernstige problemen kende.

Wat betreft de overige vervolgingsfeiten, namelijk de fysieke aanval dewelke de rechtstreekse aanleiding zou hebben gevormd voor uw vertrek, dient het volgende opgemerkt te worden. U vertelde dat u enkele dagen nadat u O. vertelde over uw gevoelens **in elkaar geslagen** werd toen u op weg was naar huis. U ging vervolgens naar het ziekenhuis en bent een maand thuis gebleven om te herstellen. (npo 1 p. 13, 14, 15) Er kan echter **geen geloof worden gehecht aan deze gebeurtenis.**

U legt immers geen enkel bewijsstuk neer met betrekking tot deze feiten, en dit niettegenstaande de feiten dateren van meer dan vier jaar geleden, en u dus al enorm veel tijd heeft gehad om uw asielmotieven te onderleggen. Het enige 'bewijs' dat u heeft is uw ene tand die gebroken was, wat uiteraard niet aangenomen worden als bewijs, gezien u uw tand in eender welke context gebroken kan hebben. (npo 1 p. 16; npo 2 p. 3)

Er zijn echter meerdere documenten die van u verwacht kunnen worden, zoals bijvoorbeeld foto's van hoe u eraan toe was nadat u in elkaar was geslagen, die heeft u echter niet. (npo 1 p. 16) Ten tweede documenten van de spoedafdeling waar u heen bent gegaan. Er werden immers röntgenfoto's genomen en u kreeg een document waarmee de wijkarts uw ziekteverlof kon finaliseren. Daarenboven kan verwacht worden dat er sowieso formulieren werden ingevuld toen u er werd onderzocht. (npo 1 p. 16) U gaf aan geprobeerd te hebben bewijsstukken te krijgen, maar dat is u niet gelukt, de spoedafdeling is immers ondertussen gesloten. (npo 1 p. 16) Uw moeder is er twee tot tweeënhalf jaar geleden langs geweest. Ze vertelde u dat het punt niet meer bestond. Buiten dat uw moeder er heen is gegaan, heeft ze niets anders ondernomen om de documenten te bekomen. Gevraagd of u geïnformeerd hebt naar wat er met de medische gegevens van de gesloten spoedafdeling is gebeurd na de sluiting, gaf u aan het te zullen vragen, maar dat er waarschijnlijk niets behouden is. U zou niet weten waar u aan deze informatie kan geraken. (npo 2 p. 16, 17)

U werd na het bezoek aan de spoedafdeling verder opgevolgd door uw wijkarts I. M.. U gaf haar het document van de spoedafdeling zodat ze uw ziekteverlof kon regelen. Dat eerste document zou zich nu bij de wijkarts bevinden. (npo 2 p. 14) Uw arts gaf u vervolgens een document om uw ziekteverlof mee in orde te brengen. (npo 1 p. 16) Toen u eind februari 2020 op controle ging bij de wijkarts, schreef uw wijkarts een kaartje ter goedkeuring om terug aan de slag te gaan. Dat kaartje zou normaliter in het medische punt moeten zijn. (npo 2 p. 14) Gevraagd of u aan deze documenten kan geraken, gaf u aan van niet, gezien alles in Rusland gesloten is omwille van de oorlog. Geopperd om een foto te sturen, zei u dat u zou proberen om het te weten te komen, maar dat dat de documenten misschien niet bewaard bleven, gezien het al even geleden is. (npo 2 p. 14) Gevraagd waarom u dan niet eerder die documenten heeft gevraagd, zei u plots dat u misschien wel uw moeder had gevraagd om naar de wijkarts te gaan, maar dat uw wijkarts daar niet meer werkt, om vervolgens te bevestigen dat uw moeder inderdaad daar op het kantoor is langs geweest om het uitschrift van uw kaart te krijgen. Die bevindt zich blijkbaar niet ter plaatse. Verder was er geen informatie, volgens u is de informatie verloren gegaan. (npo 2 p. 15)

Gevraagd of u contact heeft opgenomen met uw laatste job om een kopie te krijgen van het document in verband met uw ziekteverlof, zei u dat u dat inderdaad had gedaan, maar de directeur antwoordde dat hij het niet had. (npo 2 p. 15) Gevraagd of u dan misschien dat mailverkeer nog hebt, zei u dat u het verloren was. U heeft immers een nieuw mailadres aangemaakt nadat u in België aankwam en het oude verwijderd. (npo 2 p. 16) Gevraagd wanneer u mailde, zei u dat het rond dezelfde periode was dat u uw moeder had gevraagd om documenten te verzamelen, dus twee tot tweeënhalf jaar geleden. Er vervolgens op gewezen dat u op dat moment al uw nieuwe mailadres had, waar u wel nog toegang tot heeft, leek u zich te verspreken en reageerde u eerst van "ja", om meteen erna toe te voegen: "aah neen neen, ik had een tijdje allebei, zowel het oude als het nieuwe, met de tijd heb ik de oude verwijderd." (npo 2 p. 16) Dit lijkt allemaal heel toevallig en komt alles behalve geloofwaardig over.

*Dat u geen enkel document kan voorleggen of zelf maar begin van bewijs om uw bewering te onderbouwen dat u in 2020 in elkaar werd geslagen, en dat u daarenboven zeer geringe moeite aan de dag hebt gelegd om documentatie te machtigen, haalt stuk voor stuk de geloofwaardigheid van uw verklaringen onderuit. **Er moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u op straat in elkaar werd geslagen, laat staan dat dit gebeurde omwille van uw seksuele oriëntatie.***

*Naast de problemen op het werk en de aanval op straat, verwees u naar het gegeven dat u **in Rusland uw seksuele oriëntatie diende verborgen te houden**. U wilde zich verstoppen en onzichtbaar zijn. U verbood zichzelf dingen te doen die zouden aangeven dat u een andere oriëntatie hebt, zoals naar een vrouw toestappen, haar omhelzen en uw gevoelens tonen. Hoewel u het wel graag wilde, heeft u in Rusland nooit een langdurige relatie gehad met een vrouw, daar dit er niet mogelijk is. U had wel korte dates in het geheim. (npo 1 p. 9, 11, 12)*

*Uit uw verklaringen kan echter **niet besloten worden dat u uw seksuele oriëntatie in het geheel niet kon beleven en strikt geheim diende te houden**. Zo ontmoette u wel eens iemand in een bar waarbij u niet naliet de vrouw te kussen. (npo 1 p. 10, 11; 2 p. 8) U vertelde over hoe u N...I... ontmoette in een park in Petrozavodsk en achter een boom met haar stond te kussen en haar streelde, op een plek waar mensen voorbij kwamen. (npo 2 p. 8, 9) In Petrozavodsk ontmoette u ook I. toen u aan de oever van de rivier aan het wandelen was. Jullie kusten elkaar aan de rivier, in het openbaar, een plek die u omschrijft als zijnde druk. (npo 2 p. 8) U sprak soms af met vrouwen in een hotel of ontmoette iemand tijdens een zakenreis. Jullie*

zagen elkaar dan in een kamer en gingen ook samen naar de bar van het hotel. Gevraagd hoe jullie zich gedroegen in de bar, gaf u aan te proberen om zich netjes te gedragen, maar het gebeurde ook dat jullie elkaar aanraakten, streelden, elkaars hand vasthielden of een klets op de billen gaven. (npo p. 10, 11; npo 2 p. 9, 21) Uit uw verklaringen kan niet afgeleid worden dat u een geheel verborgen leven leidde en dat u geen uiting kon geven aan uw seksuele oriëntatie. U sprak immers af met vrouwen en liet niet na om ook in het openbaar affectie te tonen en handelingen te stellen waaruit afgeleid kan worden dat u een niet traditionele seksuele oriëntatie hebt.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u **in België uw geaardheid op gelijkaardige manier beleeft als in Rusland**. U voelt zich hier weliswaar vrijer, maar u gedraagt zich niet anders dan in Rusland. U had tijdens de Pride week een aantal seksuele contacten, iets wat u ook had in Rusland. (npo 1 p. 18) Ondanks het feit dat u al meer dan vier jaar in België bent, heeft u geen relatie of andere contacten omdat u momenteel nog aan een depressie lijdt en u focust op uw werk, het leren van de taal en uw weg zoeken in België. (npo 1 p. 18, 19) U gaf aan dat men op Facebook mensen kan leren kennen maar u heeft dat nog niet gedaan. (npo 1 p. 19) U heeft wel recent een profiel aangemaakt op een ontmoetingssite voor vrouwen, maar heeft nog niemand ontmoet. (npo 2 p. 19) Gevraagd of u op andere manieren mensen heeft proberen te ontmoeten, verwees u opnieuw naar het feit dat u werkt en geen tijd hebt. (npo 2 p. 19)

Gevraagd hoe u uw seksuele oriëntatie in België beleeft, kwam u niet veel verder dan te herhalen dat u zich hier vrijer en opener voelt. U kon geen concrete voorbeelden geven van hoe uw gedrag (dus niet uw innerlijke beleving en gevoelens) veranderd is. (npo 2 p. 20) Gepolst wat u momenteel in België doet wat niet meer mogelijk zou zijn bij terugkeer naar Rusland, antwoordde u dat u vrij bent, niet in het geheim, dat u naar iemand toe kan gaan en vertellen over uw gevoelens. (npo 2 p. 21) Echter, zoals reeds eerder besproken uitte u uw gevoelens ook in Rusland en dat niet enkel in een privé setting maar ook op openbare plaatsen, waardoor alleen maar besloten kan worden dat er in wezen niets is veranderd in hoe u uw seksuele oriëntatie uitdraagt.

Verder kon opgemerkt worden dat u een beperkte kennis hebt van de LGBT-scène in België. Zo leek u de term 'Pride' niet te kennen, hoewel u toen tijdens dit festival wel tijd doorbracht in cafés en zo vrouwen leerde kennen waar u korte seksuele contacten mee had. U verwees ernaar als "de ene feestdag met de verschillende kleuren, die week." Hoewel u zelf naar LGBT-café's of bars gaat, kon u geen enkele naam noemen. (npo 1 p. 18; npo 2 p. 19, 20) U kent geen telefoon apps om mensen te leren kennen. (npo 1 p. 19) Deze vaststellingen bevestigen opnieuw dat u uw seksuele oriëntatie in België weinig beleeft of exploreert.

Gezien uit uw verklaringen niet besloten kan worden dat u zich in België als lesbische vrouw op een andere manier uitdrukt of gedraagt dan dat u vroeger al deed in Rusland, is het niet onredelijk om te stellen dat u bij terugkeer naar Rusland op dezelfde manier zou kunnen verder leven. U geeft in België immers geen uiting aan uw seksuele oriëntatie op een manier die in Rusland niet mogelijk zou zijn. **Er kan aldus geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Rusland vervolging dient te vrezen omwille van uw geaardheid.**

Als laatste element in uw asielrelaas haalde u aan dat u bij terugkeer naar Rusland gezien zal worden als een **buitenlandse agent**. Enerzijds omwille van de oorlog in Oekraïne en uw mening daarover, anderzijds wordt iedereen die van het Westen terugkeert, gezien als gevaarlijke persoon voor Rusland. U vreest bij terugkeer naar Rusland dat u meteen in de gevangenis gegooid zal worden. (npo 1 p. 9, 19, 20)

Uit de beschikbare landeninformatie (zie **COI Focus Russische Federatie – Terugkeer** van 16 april 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

De militaire invasie van Rusland in Oekraïne in februari 2022 leidde tot een aanzienlijke emigratiestroom van Russen naar derde landen, voornamelijk naar landen waarvoor ze geen visum nodig hebben. Een eerste golf vond plaats na de invasie zelf, een tweede volgde bij de afkondiging van de gedeeltelijke mobilisatie in september 2022. In de loop van 2023 was er een terugkeergolf waarneembaar van personen die na de invasie van 2022 Rusland verlieten. Betrouwbare cijfers over het aantal terugkeerders zijn echter niet voorhanden. Naast definitieve terugkeer is er ook sprake van tijdelijke terugkeer van Russen naar hun thuisland en dit om diverse redenen, waaronder familiebezoek, financiële belangen en het beheer van eigendommen.

Russische staatsburgers die naar de Russische Federatie terugkeren, worden bij aankomst aan een standaard grenscontrole onderworpen, waarbij de identiteit en reisdocumenten gecontroleerd worden en een

inreisstempel geplaatst wordt. Hierbij kunnen ook vragen gesteld worden over de reden en de duur van het verblijf. In beperkte gevallen kan er ook sprake zijn van een meer grondige controle, eventueel met verhoor. Grenswachters kunnen ook van eender welke persoon eisen om de inhoud van hun smartphone of laptop te tonen. Personen met een specifiek profiel, onder wie dienstplichtigen, journalisten, oppositieleiden en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op ondervraging. Ook personen die langdurig in het buitenland verbleven hebben, hebben meer kans om bij terugkeer grondig gecontroleerd en ondervraagd te worden. Hierbij wordt echter geen melding gemaakt van enige schending van een fundamenteel recht.

Tegen personen die geseind staan of verdacht of beschuldigd worden van het plegen van een misdaad kunnen bij binnenkomst verdere stappen ondernomen worden overeenkomstig de geldende wettelijke procedures. De Russische strafwet stelt ook het illegaal overschrijden van de Russische grens, d.i. het overschrijven van de Russische grens zonder de nodige documenten of toestemming, strafbaar met een boete, gevangenisstraf of werkstraf. Tegen illegale grensoverschrijders kunnen bij binnenkomst zodoende ook juridische stappen ondernomen worden. Gerechtelijke actie tegen een strafrechtelijke inbreuk kan in principe echter niet als vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden gekwalificeerd.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er geenszins sprake is van systematische (strafrechtelijke) vervolging van terugkeerders. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Het louter op algemene wijze verwijzen naar uw verzoek om internationale bescherming en/of uw verblijf in het buitenland volstaat zodoende niet om een nood aan internationale bescherming in uw hoofd te concluderen. Deze nood dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht echter onvoldoende concrete en overtuigende elementen aan die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Zo blijkt uit uw blanco strafblad dat u in het verleden nooit voor iets veroordeeld werd, waardoor u bij terugkeer naar Rusland extra in het vizier zou kunnen lopen van de overheidsdiensten. (zie document nr. 6 en vertaling in de groene map) Daarnaast verklaart u in heel algemene termen dat men in Rusland niets mag zeggen, geen blauwgele kleuren mag dragen, niets mag 'liken'. Overal wordt informatie doorgegeven, wordt men gevolgd. Als men toch iets tegen de oorlog zegt, kan men 15 jaar gevangenisstraf krijgen. U dient echter te concretiseren waarom u risico zou lopen op vervolging. Dit kan u niet: in België spreekt u zelf wel eens over de oorlog, maar niet met Russen. Voor de rest heeft u nergens uw opinie geuit, omdat u hier bent en omdat u bang bent dat uw familie iets zou overkomen. (npo 1 p. 9) Er is met andere woorden niemand in Rusland, laat staan iemand van het Russische overheidsapparaat, op de hoogte van uw mening over de oorlog in Oekraïne, waardoor de vrees om omwille van uw mening als buitenlandse agent bestempeld te worden louter hypothetisch is.

Wat betreft de documenten die u heeft voorgelegd in het kader van uw procedure moet het volgende worden opgemerkt: uw oude en nieuwe internationale paspoort, uw binnenlandse paspoort, uw rijbewijs en geboorteakte bevatten uw persoonlijke gegevens en tonen uw nationaliteit aan, zaken die niet ter discussie staan. Het blanco strafblad (met vertaling) toont enkel aan dat uw strafblad leeg is maar houdt verder geen verband met uw relaas. Het uittreksel van de burgerlijke stand toont aan dat u niet getrouwd bent, hetgeen in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Het busticket toont aan hoe u van Rusland naar België bent gereisd, iets wat verder geen ander licht kan werpen op de door u aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 14 januari 2025 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen

synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie. Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestik ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft in de voorliggende zaak de Raad op 22 januari 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure, voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 4 en 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing, stelt verzoekster vooreerst dat niet betwist wordt dat zij een lesbische vrouw is en dat zij haar geaardheid pas op latere leeftijd ontdekt heeft en citeert zij een passage over de situatie van lesbische vrouwen in de asielprocedure uit de UNHCR-richtlijnen over verzoeken om internationale bescherming gebaseerd op seksuele oriëntatie en genderidentiteit.

Vervolgens hekelt verzoekster de overwegingen in de bestreden beslissing inzake haar verklaring dat zij in Rusland haar seksuele oriëntatie diende verborgen te houden. Zij gaat hierbij in op haar beleving van haar seksuele oriëntatie en dat er bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op basis van seksuele oriëntatie geen discretievereiste kan worden gehanteerd, zoals blijkt uit publicaties van het UNHCR en rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en van het Hof van Justitie. Waar de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat uit verzoeksters verklaringen niet blijkt dat zij haar seksuele oriëntatie in het geheel niet kon beleven en strikt geheim diende te houden, vraagt verzoekster zich onder meer af wat de juridische basis is voor een dergelijke standaard en/of wat de motivering ervoor is en uit zij verschillende bedenkingen bij de inhoud ervan. Ook hekelt verzoekster dat de verwerende partij doorheen haar betoog in de bestreden beslissing gebruik maakt van de term "niet-traditionele seksuele oriëntatie".

Tevens is verzoekster het niet eens met de overweging van de bestreden beslissing dat uit algemene informatie blijkt dat, niettegenstaande op 30 juni 2013 de zogenaamde "wet tegen homoseksuele propaganda" in werking trad, homoseksualiteit in de Russische Federatie niet strafbaar is. In dit verband betoogt zij dat de verwerende partij er niet in geslaagd is te voldoen aan hetgeen het EHRM (en het Hof van Justitie) vereisen met betrekking tot het ambtshalve onderzoek en verzamelen van relevante landeninformatie over welke regelgeving er actueel in Rusland wordt toegepast, hoe deze wordt toegepast in de praktijk, wat de houding is van niet-statelijke actoren en welke bescherming er wordt geboden door de Russische autoriteiten. Zij biedt vervolgens bijkomende vereisten aan over het onderzoek naar algemene informatie inzake de situatie van LGBTQI+-personen in een bepaald land en de valkuilen die hiermee

gepaard gaan, en dit verwijzend naar een tussenkomst voor het EHRM van IGLA, ECRE en ICJ in de zaak B en C t. Zwitserland van het EHRM, Europese regelgeving, de Vreemdelingenwet en de COI *“Practical Guide Series Research Guide on LGBTIQ”* van de EUAA van februari 2023. Verzoekster herneemt dat de verwerende partij, in het licht hiervan, fundamenteel tekort schoot in de op haar rustende opdracht om relevante, actuele landeninformatie te verzamelen en haar nood aan internationale bescherming hieraan af te toetsen. Concreet stelt zij dat de landeninformatie die de verwerende partij aan het administratief dossier toevoegde summier en veelal gedateerd en achterhaald is en dat de verwerende partij niet aantoonde dat zij deze informatie ook gelezen en toegepast heeft. Zij verduidelijkt enerzijds dat de verwerende partij louter stelt dat homoseksualiteit in Rusland bij wet niet verboden zou zijn, dat er een wet tegen homoseksuele propaganda werd aangenomen in 2013 en dat er negatieve beeldvorming bestaat in de Russische maatschappij die kan uitmonden in vervolging. Anderzijds betoogt zij dat er hierbij geen verduidelijking wordt geboden wat de *“wet tegen homoseksuele propaganda”* eigenlijk inhoudt en wat de gevolgen er van zijn in de praktijk, welke administratieve, juridische en wetgevende initiatieven er sinds 2013 hebben plaatsgevonden en hoe deze zich vertalen in de praktijk, wat de houding van het Russische staatsapparaat is, wat de beschermingsmogelijkheden zijn en of deze effectief zijn en of de oorlog in Oekraïne een impact heeft gehad op het haatdiscours tegen de LGBTQI+-beweging of niet. Zij benadrukt in deze dat nochtans uit de informatie die de verwerende partij zelf aanhaalde duidelijk blijkt dat de houding in Rusland tegenover de LGBTQI+-gemeenschap continu aan verandering onderhevig is en er sprake is van een snelle neerwaarts evolutie. Voorts gaat verzoekster in op de informatie die de verwerende partij zelf aanbracht of had moeten aanbrengen, doch niet aanbracht:

“Het rapport van 2021 van het Nederlands ministerie dat wordt aangehaald is uiteraard niet meer actueel en gedateerd. De bronnen die in de pagina’s over LGBTI personen worden aangehaald dateren van 2019 en 2020. Dit heeft implicaties voor de verwachtingen en tendensen die aangehaald worden. Zo blijkt bijvoorbeeld enig optimisme dat aan de dag gelegd werd anno 2024 compleet onterecht te zijn geweest.

Er wordt in het ambtsbericht van 2021 aangehaald dat de publieke opinie neutraler zou staan ten opzichte van de LGBTI gemeenschap, maar dit wordt zoals later zal blijken ingehaald door latere evoluties. Desalniettemin wordt er aangegeven dat een vijfde van de bevolking zeer negatief staat ten opzichte van LGBTI personen en hen zou willen zien ‘verdwijnen’. Er wordt ook aangehaald dat de houding van de overheid net negatiever is geworden.

Er wordt in deze landeninformatie duidelijk rekening gehouden met het evolutieve karakter van de problematiek en risico’s, en dit zou een asielinstantie er toe moeten aanzetten om nauwgezet, actuele informatie in te winnen om mee te blijven met de evoluties in kwestie. Verwerende partij heeft dit niet gedaan.

Er wordt in het rapport van 2021 nog verwezen naar het feit dat een niet-heteroseksuele geaardheid op zich niet verboden is, maar er wel een verbod is op uitingen die minderjarigen ertoe zouden aanzetten niet-heteroseksueel te zijn. Er wordt uitleg gegeven Pagina 10 van 24 bij de wet van 2013 en het feit dat die eigenlijk inhoudt dat elke uiting met betrekking tot LHBTI onderwerpen als propaganda kan gekwalificeerd worden. Vervolging zou echter niet op grote plaats schaal vinden (volgens een vertrouwelijke bron, wat zijn beperkingen heeft) en voornamelijk tegen individuen. De gevolgen zouden evenwel wel verstrekkend zijn. Het doel is immers de perceptie in de samenleving van niet-heteroseksuele relatie als gevaarlijk voor te stellen voor kinderen. De vage bewoordingen hebben een chilling effect en het maakt het moeilijker voor organisaties om steun te bieden en informatie te geven aan mensen.

Volgens het rapport van 2021 is er geregeld discriminatie t.o.v. de LGBTI gemeenschap, en is er een lichte toename van verbaal geweld op straat. De negatieve houding vertaalt zich in pesterijen op werk, LGBTI personen die zich gedwongen zien te vertrekken door de negatieve houding van de werkgever, en geheimhouding van de geaardheid uit angst voor de gevolgen.

In het arrest Nepomnyashchiy en anderen tegen Rusland, nrs 39954/09 en 3465/17, van 30 mei 2023, oordeelt het EHRM in paragraaf 78 dat er in de Russische Grondwet geen verbod is opgenomen op discriminatie op grond van geaardheid hetgeen rechtsonzekerheid met zich meebrengt en geen duidelijk signaal geeft aan de bevolking dat LGBTI personen als kwetsbare groep wettelijke bescherming genieten. Het EHRM merkt ook op dat de Russische overheid niet op de vraag van het EHRM is ingegaan om ook maar één voorbeeld te geven van een situatie waarin er wél aanvaard werd dat een persoon zijn seksuele gerichtheid valt onder het beschermde deel van zijn menselijke waardigheid en privéleven onder de Russische wet tegen haatspraak: [...]

Het EHRM besluit dat Russische wet geen effectieve bescherming biedt tegen homofobe uitspraken: [...]

In 2021 meent het Nederlands Ministerie nog een verbetering te kunnen waarnemen op bepaalde vlakken qua houding van de Russische autoriteiten.

Verder wordt ook aangegeven dat de LGBTI gemeenschap in Rusland allemaal geweld hebben meegemaakt, 11,6 procent heeft fysiek geweld omwille van hun geaardheid meegemaakt, en 56,2 procent psychisch geweld. Vier procent heeft seksueel geweld meegemaakt. Dat was een bevraging in 2019.

Aangifte lag toen ook moeilijk uit angst voor de politie. Het gebrek aan vertrouwen lijkt volgens het ambtsbericht immers gerechtvaardigd.

In 2021 wordt nog gewag gemaakt van ondersteuning bestaande uit ngo's, artsen en advocaten, evenals van belangenorganisaties. Er wordt evenwel ook melding gemaakt van de impact van de 'ngo-wet' en dat ngo's hun werkzaamheden voortzetten als informele initiatiefgroepen of onder een schuilnaam.

In 2021 zaten we dus al met een gebrek aan effectieve bescherming, het ondermijnen van steun door niet-gouvernementele organisaties, geheimhouding van de geaardheid uit vrees om ontslagen te worden, psychologisch geweld op de werkvloer, meer dan 10 procent van homoseksuele verzoekers die fysiek geweld had ondergaan, een stijging van het geweld, de overheid die stigmatiseert en doelbewust LGBTI personen voorstelt als gevaar en geweld in de hand werkt. De vraag dringt zich op of er dan niet al sprake is van een ernstig risico op vervolging.

Uit het Algemeen Ambtsbericht van 2023 blijkt dat de evolutie die vermeld werd in het bericht van 2021 werd doorgezet en dat er verdere inperkingen zijn geweest op vlak van de rechten van personen die LGBTI zijn. De propagandawet van 2013 die verwerende partij zelf aanhaalde werd in december 2022 op belangrijke punten aangescherpt. Er werden administratiefrechtelijke overtredingen en strafverhoging ingevoerd voor elke LGBTI gerelateerde uiting zichtbaar voor eender wie in Rusland. Voorheen was dit enkel als het om een minderjarige ontvangen ging. Dit leidt ertoe dat bezit van alle informatie over LGBTI en elke uiting met betrekking tot LGBTI strafbaar is.

Het ambtsbericht stelt dat zelfs als de impact van de wet beperkt zou blijven, het signaal naar de bevolking duidelijk is en dit een legitimatie inhoudt van discriminatie, intimidatie en geweld tegen LGBTI personen en het makkelijker wordt gemaakt om mensen te laten 'verklikken' voor hun geaardheid of geaardheid gerelateerde uitingen. Er wordt ook aangehaald dat LGBTI nu sterk wordt gezien als een onderdeel van de propaganda-oorlog of cultuuroorlog tussen het Westen en Rusland, en dat het gaat om 'kernwaarden'.

Ngo's zijn uitgeweken naar het buitenland of hielden op te bestaan.

Concreet wil dit zeggen dat het strafbaar is geworden sinds 2022 zich te identificeren als lesbische vrouw. Het is dan ook een raadsel hoe verwerende partij meent te kunnen opmerken dat homoseksualiteit niet strafbaar is. Het is correct dat het sinds 1993 gedecriminaliseerd is, maar door een geheel van maatregelen dat even fijnmazig als vaag is, werd het wel verboden zich te identificeren als lesbische vrouw, informatie in die zin op te zoeken, hierover te spreken met derden en op zoek te gaan naar een partner, op die grond bescherming te zoeken bij de overheid, een klacht in te dienen, of op zoek te gaan naar hulp van een raadsman of organisatie.

Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij hier geen enkel begrip van lijkt te hebben en deze informatie niet aanwendt om in te schatten wat verzoekster haar situatie zou zijn in geval van terugkeer naar Rusland.

In het licht van deze informatie stellen homoseksualiteit niet bij wet verboden zou zijn is op zich al een stelling die op zijn minst verdere onderbouwing behoeft. Het gaat immers in tegen de beschikbare informatie. Stellen dat er een wet tegen homoseksuele propaganda werd aangenomen in 2013 en voorbijgaan aan de verstrenging en uitbreiding in 2022 is onbegrijpelijk en stellen dat er negatieve beeldvorming bestaat in de maatschappij die kan uitmonden in vervolging is een understatement. Er is meer aan de hand dat individuele gewelddadige interacties, het geweld wordt immers bewust aangewakkerd door de Russische overheid en gaat door de oorlog in Oekraïne in

De ILGA fiche van 2022 opent door aan te geven dat door restrictieve anti-LGBTI wetten en anti-NGO wetten, toegang tot informatie zeer moeilijk is geworden en er geen publieke informatie beschikbaar is over LGBTI issues. Dit zou voor verwerende partij bijzonder alarmerend moeten zijn. Het betekent immers dat het weinige dat verwerende partij aan informatie heeft gevoegd een onderrapportering kan inhouden en dat de eigenlijke situatie nog ernstiger is dan wat we wél weten.

De ILGA fiche geeft verder aan dat veel LGBTI personen Rusland sinds de oorlog met Oekraïne verlaten hebben. Er is dus een verband en beïnvloeding.

De gevolgen van de verstrenging van de regelgeving in 2022 leidde hiertoe: [...]

(<https://www.hrw.org/news/2024/02/15/russiafirst-convictions-under-lgbt-extremist-ruling>)

Het gaat om de kern van het beleid van de Russische overheid naar binnenland en buitenland toe en het belang kan met andere woorden niet onderschat worden: [...]

(<https://www.hrw.org/news/2023/05/17/russia-homophobia-and-battletraditional-values>)

Ter herinnering Foreign Policy gaf het volgende aan over de oorlog in Oekraïne en de 10 jarige aanslag op LGBTI rechten: [...]

In 2022 wordt er gerapporteerd door CEPA5 dat de oorlog in Oekraïne de positie van LGBTI personen in Rusland gevoelig verslechterd heeft. LGBTI activisten in Rusland worden vervolgd als 'buitenlandse agenten', en het aantal personen die LGBTI zijn die Rusland ontvlucht hebben is enorm toegekomen, uit angst voor hun toekomst en omdat ze hun relaties moeten verbergen, en de continue angst voor geweld. Sinds de invasie in Oekraïne wordt anti-LGBTI propaganda gebruikt als rechtvaardiging voor de oorlog. Al voor de oorlog had patriarch Kirill lgbtirechten ingeroepen als rechtvaardiging voor de oorlog. Homoseksuele personen die Rusland ontvlucht zijn sinds de oorlog zien hun vlucht volgens dit stuk niet als tijdelijk, in tegenstelling tot andere personen die gevlucht zijn.

De ILGA fiche van 2023 herneemt dat toegang tot informatie nog moeilijker is geworden en er geen openbare informatie is over de LGBTI gemeenschap in Rusland. De fiche verwijst ook naar het feit dat de LGBTI beweging als extremistisch werd verboden.

Er wordt aangehaald dat LGBTI rechten als westerse constructies worden gezien, wat een identitaire polarisering inhoudt en vijandbeelden meebrengt, en er wordt verwezen naar uitspraken van parlementsleden om LGBTI personen 'te vernietigen'.

Er wordt verwezen naar een minderjarige die doodsb bedreigingen kreeg, aangifte deed bij de politie die niets deed en hem zelfs lastigviel/bedreigde, wat erop wijst dat er geen effectieve bescherming is.

Er wordt verwezen naar meer dan 1000 aanvallen op LGBTI personen in de voorbije 10 jaar. Er wordt gewezen op de impact van de oorlog in Oekraïne.

Er wordt op gewezen dat onder de propaganda-wet verschillende personen in 2023 ontslagen werden op het werk.

ILGA wijst op twee arresten van het EHRM, Lapunov t. Rusland en Romanov ea t. Rusland, dat Rusland artikel 3 EVRM juncto artikel 14 EVRM geschonden heeft in het niet bieden van bescherming aan LGBTI personen tegen de aanvallen van privé-actoren in 2013.

ILGA wijst ook op de uitspraak van het Russische Hooggerechtshof dat elke deelname aan LGBTI activisme strafbaar is. Ook LGBTI symbolen zijn strafbaar. Deze uitspraak leidde opnieuw tot een vlucht van mensen uit de LGBTI gemeenschap. Direct na de publicatie van de uitspraak werden clubs, bars en feesten het voorwerp van raids.

Onder de propaganda-wet van 2022 werden mensen omwille van hun geaardheid, ontslagen, van school gestuurd, aangehouden en gedeporteerd.

De publieke opinie is erg verslechterd tegenover LGBTI personen volgens ILGA.

Ook in het jaar net na de verstrenging van 2022 wordt er dus een nieuwe stap gezet en wordt een homoseksuele identiteit hebben gelijkgesteld met deze uit te dragen, en wordt dit gecriminaliseerd. Het wordt bovendien gekoppeld aan het hebben van anti-Russische waarden.

Het is onredelijk, onzorgvuldig, onvolledig en geeft een vertekend beeld dat verwerende partij enkel de wet van 2013 aanhaalt, maar niet de verstrengingen in 2022 en de beslissing van het Hooggerechtshof van eind 2023.

Er moet ook opgemerkt worden dat de landeninformatie die werd aangehaald erg beperkt is en weinig actueel. Het zou om die redenen dan ook logisch zijn dat verwerende partij de linken naar rapporten en bevindingen uit de ILGA fiche van 2023 zou betrekken in haar onderzoek, en de bronnen die daarbij in Russisch zijn zou laten vertalen om een zo omvattend mogelijk beeld te krijgen. Gelet op het feit dat er zo weinig informatie beschikbaar is lijkt dit net noodzakelijk.

In de ILGA fiche van 2023 staat bijvoorbeeld het volgende: [...].

Dat verwerende partij dan niet effectief op de weblink klikt om het rapport van 53 bladzijden over LGBT+ personen in Rusland in 2022 te lezen is volstrekt onbegrijpelijk.

Dit rapport geeft op pagina 35 onder meer aan dat LGBTI personen zich door de invasie van Oekraïne nog onveiliger voelen, en homofobie bij overheidsactoren nog is toegenomen. De nieuwe wet op 'propaganda' (i.e. de verstrenging van 2022) is daar een voorbeeld van. Op pagina 36 staat er dat er ook meer haatspraak is in de media, en onder overheidsactoren. 83 procent heeft het over toegenomen homofobie in de Russische samenleving, en 39 procent in hun eigen sociale kring: [...]

Het onderzoek van UCD Dublin dat werd aangehaald wijst uit dat er tussen 2010 en 2020 minstens 1065 haatmisdrijven waren tegenover 853 individuen, en er daarbij 365 dodelijke slachtoffers vielen. Het aantal misdrijven na de propagandawet van 2013 is daarbij verdriedubbeld, wat de impact toont van dergelijke overheidsinitiatieven.

Er wordt aangegeven dat het niet moet gezien worden als geïsoleerde misdrijven, maar als een systemisch probleem: "a product of state-sponsored, institutionalised homophobia".

Belangrijk hierbij is dat de basis voor het wetenschappelijk onderzoek beslissingen van gerechtshoven zijn, en het dus niet representatief is. Een groot deel van de geweldsincidenten wordt niet aangegeven of vervolgd, dus de gerechtelijke cijfers tonen slechts het topje van de ijsberg aan.

Aan de voorwaarden van het EHRM, criminalisering van de homoseksuele identiteit, het aanzwengelen van haat door de overheid en de promotie van een actief vijandbeeld, een stijging van homofob geweld en discriminatie bij niet-overheidsactoren, het uitblijven en zelfs ontmantelen van bescherming, is voldaan en er kan wel degelijk van vervolging gesproken worden.

Het EHRM heeft in Bayev en anderen tegen Rusland, nrs 67667/09 ea, van 20 juni 2017 in paragraaf 83 reeds geoordeeld dat de Propagandawet van 2013 discriminatoir is, maar ook dat de overheid daarmee stigmatiseert, homofobie aanmoedigt, hetgeen niet te verzoenen valt met de notie van gelijkheid en tolerantie in een samenleving.

In november 2023 werd er een wet gepubliceerd die de 'internationale LGBT beweging' als extremistische groep benoemt. De wet trad in werking in januari 2024 en criminaliseert alle vormen van LGBTI-activisme.

Het gevolg van de wet was al vrij snel duidelijk. Er volgde arrestaties, politie-raids in gay-clubs, en de sluiting van verschillende LGBTI-organisaties: [...] (The Conversation, Putins first arrests under the new anti-lgbt laws mark new era of repression, op <https://theconversation.com/putins-russia-first-arrests-under-new-anti-lgbt-laws-mark-new-era-of-repression-26864>)

Er is hierbij effectief sprake van de criminalisering van homoseksualiteit an sich, niet als praktijk, maar als identiteit, wat zo mogelijk nog ingrijpender is. Een handeling kan je al dan niet stellen, een identiteit is er

eenvoudigweg. Er is geen keuze: [...] (The Conversation, Putins first arrests under the new anti-lgbt laws mark new era of repression, op <https://theconversation.com/putins-russia-firstarrests-under-new-anti-lgbt-laws-mark-new-era-of-repression-26864>)

Human Rights Watch heeft het over de 'perverse vervolging van LGBTI personen'. De LGBTI 'beweging' wordt er door de Russische overheid van beschuldigd voor sociale en religieuze onrust te zorgen¹⁰. HRW wijst erop dat de Russische overheid personen die verdacht worden deel uit te maken van een 'extremistische' beweging hun bankrekening kan bevriezen. Wie extremistische symbolen vertoont wordt voor een eerste vergrijp 15 dagen vastgehouden en tot 4 jaar voor een volgende vergrijp. Participatie in of financiering van zo'n beweging is strafbaar met 12 jaar gevangenschap. Mensenrechtenadvocaten voeren aan dat gezien er niet zoiets bestaat als de internationale LGBTI beweging ze vrezen dat Rusland eender wie wil vervolgen voor LGBTI activiteiten.

In een rapport van 15 februari 2024 wijst HRW op de eerste vervolgingen onder de LGBTI uitspraak van het Hooggerechtshof en zegt het dat duizenden personen risico lopen. HRW vermeldt personen die werden opgesloten omwille van het dragen van regenboogoorringen, een boete voor een regenboogvlag. Ook HRW stelt dat Rusland effectief homoseksualiteit criminaliseert.

Organisaties die LGBTI rechten steunen hebben moeten sluiten. En er wordt gewerkt aan nog verdere criminalisering: [...]

De ban op symbolen werkt ook terug in de tijd, wat het probleem van criminalisering nog flexibeler maakt: [...]

Van verzoekster kan overigens gesteld worden dat zij zich daadwerkelijk vereenzelvigd met een fundamentele waarde van de Unie of grondrecht van het Handvest, gezien zij in haar dagelijks leven het voordeel van deze waarde of grondrecht wil genieten en zelf richting kan geven aan haar leven en ontwikkeling, keuzes die bepalend zijn voor haar identiteit. Het feit dat een verzoeker zich daadwerkelijk vereenzelvigd met een fundamentele waarde van de Unie kan worden beschouwd als een „kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkene dermate fundamenteel is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat zij dit opgeeft". (HvJ, zaak C-646/21, 11 juni 2024, punt 44).

De uitspraak van het Hooggerechtshof heeft ertoe geleid dat nog meer LGBTI personen op de vlucht zijn geslagen.

Memorial geeft aan dat Rusland de LGBTI gemeenschap probeert uit te wissen: [...]

In december 2023 oordeelt het Russische Hooggerechtshof dat de 'internationale LGBT beweging en diens structurele eenheden' 'extremistisch' zijn. VN-experts reageren meteen en werpen op dat deze uitspraak alle openbare LGBT activiteiten en organisaties in het land verbiedt.¹³ De VN-experts hebben het over een voortgezette trend van staatsgeleide mensenrechtenschendingen tegen homoseksuele mannen en lesbische vrouwen in Rusland. Er wordt vermeld dat direct na de beslissing van het Hooggerechtshof, op 2 en 3 december er al raids zijn in Moskou en Sint-Petersburg op LGBTI vriendelijke plaatsen. Bezoekers werden geïdentificeerd en gefotografeerd. Plaatsen werden gesloten. De campagne was gericht op intimidatie van de LGBTI gemeenschap en het aanjagen van angst, zeggen de VN experts.

Er wordt opgemerkt dat advocaten die de rechten van LGBTI personen verdedigen het land ontvlucht zijn omdat het verdedigen van hun cliënten illegaal is geworden. Toegang tot juridische bijstand en bescherming tegen discriminatie en andere misdaden op grond van iemands geaardheid wordt moeilijk gemaakt.

De VN experts waarschuwen dat een groot deel van mensenrechten beschermd onder het internationaal mensenrechtelijk kader valt onder de beslissing van het Hooggerechtshof en het de weg opent naar willekeur en misbruik. Ze wijzen erop dat de Russische president verklaard heeft een anti-LGBT agenda als hoeksteen van zijn politieke agenda aan te wenden, en de laatste bescherming voor LGBTI personen in Rusland op te heffen."

Verzoekster besluit dat de informatie die de verwerende partij heeft ingezameld onvolledig is en dat de conclusies die de verwerende partij meent te kunnen trekken uitermate beperkt, incorrect en lacunair zijn. Volgens haar blijkt uit een vollediger blik op de landeninformatie het volgende:

"(...) ten eerste dat de landeninformatie over de beschermingsnood van LGBTI personen in Rusland sowieso tekortschiet omdat er actueel een verbod heerst om te berichten over dit onderwerp en de relevante NGO's hun werking niet kunnen voortzetten en ontbonden zijn. Dit zou op zich uiterst alarmerend moeten zijn voor Europese asielinstanties gezien het meebrengt dat Rusland ongestoord zijn gang kan gaan in de repressie van LGBTI personen en dat actief zo georganiseerd heeft.

Ten tweede blijkt dat de Russische overheid LGBTI personen als vijanden van Rusland heeft geconstrueerd.

Ten derde blijkt dat de Russische overheid elke uiting van LGBTI-gerelateerde verklaringen heeft gecriminaliseerd door het aan propaganda te linken en ook door symbolen strafbaar te maken.

Ten vierde blijkt dat de Russische overheid op een erg vage en willekeurige manier te werk gaat en een breed net gooit in het bestrijden van homoseksualiteit als 'waarde' of 'identiteit' in de Russische samenleving.

Ten vijfde blijkt dat discriminatie en geweld niet enkel worden aangewakkerd door de Russische overheid, maar ook dat er doelbewust geen wettelijke bescherming tegen dergelijke discriminatie werd opgenomen in de wet, ondanks veroordelingen van het EHRM.

Ten zesde blijkt dat het advocaten en NGO's die de bescherming van personen die omwille van hun seksuele identiteit vervolgd worden onmogelijk wordt gemaakt deze bescherming op te nemen en zij zichzelf kwetsbaar zouden maken voor vervolging. Op deze manier wordt elke bescherming ontmanteld."

Verder gaat verzoekster in op wat er onder het concept vervolging in vluchtelingrechtelijke zin valt, op het gegeven dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming toekomstgericht moet zijn en op de bewijsstandaard die van toepassing is bij deze beoordeling. Zij voegt hieraan toe dat er in haar geval rekening dient te worden gehouden met het gegeven dat zij geen woning heeft om naar terug te keren, dat haar broer haar bijzonder vijandig gezind is en haar als een gevaar voor zijn kinderen beschouwt, dat zij niet naar haar dorp kan terugkeren, gezien het om een besloten omgeving gaat met veel conservatief ingestelde personen waarvan er verschillende op de hoogte zijn van haar geaardheid, dat zij bang is voor fysiek en psychisch geweld en dat zij geen werk meer heeft en bijzonder veel moeite zou hebben om opnieuw werk te vinden. Wat dit laatste betreft, onderstreept zij dat de maatschappij in Rusland van voor 2020 niet de maatschappij in Rusland van 2024 of 2025 is, dat sindsdien de propaganda, criminalisering en stigmatisering opgedreven is en er de oorlog in Oekraïne en in Rusland is, de economische crisis die in het kielzog ervan ontstaan is, bescherming verder afgebouwd is en dat zij, als zij al nieuw werk zou vinden, haar identiteit en geaardheid zou moeten verbergen. Tevens stelt zij te dezen dat op basis van de eerder aangehaalde landeninformatie blijkt dat reeds voor haar vertrek meer dan 10 procent van de Russische LGBTQI+-gemeenschap met geweld te maken kreeg omwille van homofobie en hier geen bescherming tegen voorhanden is, hetgeen op zich al vervolging uitmaakt. Verder stelt zij dat het geweld verder is aangewakkerd, dat de identiteit als homoseksueel persoon op zich werd verboden in de zin dat uitspraken hierover strafbaar zijn geworden en dat juridische bijstand en monitoring van homofobie geweld onmogelijk werden gemaakt, waardoor zij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar Rusland.

Daarnaast gaat verzoekster in op het onderzoek van de verwerende partij inzake het risico voor terugkeerders naar Rusland die een verzoek om internationale bescherming indienden in Europa. Volgens verzoekster laten de resultaten van dit onderzoek echter weinig optimisme toe. Vooreerst benadrukt zij dat er uit de COI Focus "*Russische Federatie – Behandeling van terugkeerders door de nationale autoriteiten*" van 16 april 2024 blijkt dat er een ambigue houding bestaat bij de autoriteiten bij de behandeling van terugkeerders, in de zin dat enerzijds bepaalde gezaghebbende personen oproepen tot strenge straffen voor terugkeerders en deze als verraders zien en er anderzijds geen algemene repressie wordt waargenomen tegen terugkeerders – zo zou er begrip zijn voor dienstplichtontduikers maar niet voor 'vijanden van Rusland'. Verder onderstreept zij dat er aan de grensposten vaak geëist wordt om de inhoud van smartphones en laptops te tonen en een verhoor kan plaatsvinden. Zij voegt hieraan toe dat wie lang in het buitenland verbleef alleszins de aandacht zal trekken, dat wie een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Europa verplicht ondervraagd wordt en dat er vragen worden gesteld over het doel van het verblijf in Europa. Luidens het verzoekschrift kunnen risicoprofielen, zoals activisten, ook problemen krijgen en geeft de vraag of de terugkeerder in kwestie als een dader kan gezien worden de doorslag voor effectieve sancties. Volgens verzoekster heeft de verwerende partij evenwel nagelaten de risico's voor terugkeerders in het algemeen te linken aan haar profiel. In deze benadrukt zij dat zij als lesbische vrouw heel wat te verbergen heeft als zij ondervraagd wordt door de Russische autoriteiten, die haar enkel en alleen vanwege haar identiteit als lesbische vrouw zullen zien als vijand en activistisch en dat zij dit alles zelfs niet onder woorden kan en mag brengen.

Verzoekster besluit dat uit het bovenstaande blijkt dat zij, omwille van een cumulatie van discriminatoire maatregelen die een uitwissing inhouden van haar identiteit en een verregaande aantasting inhouden van haar menselijke waardigheid en omwille van het feit dat zij geen toegang heeft tot effectieve bescherming, een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat zij als terugkeerder met zekerheid de aandacht zal trekken en vestigen op haar verzoek om internationale bescherming in Europa en haar geaardheid die eraan ten grondslag ligt. Wat dit laatste betreft, stelt zij dat dit beschermingsverzoek haar niet in dank zal worden afgenomen, gelet op de actuele Russische repressie, het vijandbeeld ten opzichte van lesbische vrouwen en het idee dat een homoseksuele geaardheid een westerse aanval is op Russische kernwaarden.

Bovendien meent verzoekster dat haar verklaringen over de negatieve ervaringen die zij heeft gehad op haar werk en over het geweld dat zij in Rusland diende te ondergaan stroken met de algemene informatie in verband met pesterijen en (al dan niet impliciet) gedwongen ontslag, waardoor haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Tot slot wijst verzoekster nog op het gegeven dat zij hier in België geholpen wordt door P. K., die zelf ook over de Russische nationaliteit beschikt en behoort tot de LGBTQI+-gemeenschap. Verzoekster verduidelijkt dat P. K. heeft geprotesteerd bij de Russische ambassade in Den Haag en het Russisch consulaat in Antwerpen. Zij voegt verschillende foto's toe waarop P. K. te zien zou zijn met mensen die door Rusland als buitenlandse agenten gezien worden, zijnde A. M. (één van de presentatrices bij *TV Rain*), T. D. (*editor in chief* bij *TV Rain*) en M. G. Verzoekster voegt hieraan toe dat P. K. ook verklaarde dat hij naar het

verjaardagevenement van *TV Rain* in Amsterdam is geweest. Verzoekster vervolgt dat, hoewel zij zelf geen directe banden heeft met de oppositie, de voornoemde man die op de foto's te zien is deze wel heeft en een bijzonder dichte vriend van haar is. Hierdoor zal het, aldus verzoekster, effectief mogelijk zijn om haar vrij snel aan de Russische oppositie te linken indien zij onder druk zou gezet worden om haar contacten vrij te geven. Tot slot geeft verzoekster nog een algemene toelichting inzake de "*wet op buitenlandse agenten*".

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad in hoofde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

3.2.2. Verzoekster maakt op 21 maart 2025, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- Asylus, "*Russia: treatment of the LGBTQI+ Community by state and non-state actors*", december 2024 (stuk 1);
- foto's verzoekster op Navalny-dag (stuk 2).

3.3. Beoordeling van het beroep

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.2. In hoofde vreest verzoekster, een lesbische vrouw, vervolgd te worden in Rusland omwille van haar seksuele oriëntatie.

3.3.2.1. Te dezen benadrukt de Raad dat *in casu* in de huidige stand van de rechtspleging geen uitspraak wordt gedaan over verzoeksters vermeende problemen in het verleden in Rusland omwille van haar seksuele oriëntatie, noch over haar bewering dat zij in Rusland haar seksuele oriëntatie diende verborgen te houden.

3.3.2.2. De Raad gaat daarentegen wel in op de vraag of in verzoeksters hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid omwille van haar seksuele oriëntatie *an sich*.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal van oordeel is dat uit algemene landeninformatie geenszins blijkt dat LGBTQI+-personen in Rusland op heden het voorwerp uitmaken van een systematische vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en dat in hoeverre LGBTQI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève individueel dient beoordeeld te worden. In dit verband stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing en in haar nota *d.d.* 14 januari 2025 enkel dat, niettegenstaande op 30 juni 2013 de zogenaamde "*wet tegen homoseksuele propaganda*" in werking trad, homoseksualiteit in de Russische Federatie niet strafbaar is, dat, hoewel er in de Russische maatschappij weliswaar een negatieve beeldvorming bestaat van homoseksuelen en lesbiennes, wat op individueel niveau kan uitmonden in daden van vervolging, dit niet heeft geleid, noch actueel leidt tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van homoseksuelen en lesbiennes in de Russische Federatie en dat het voor leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Rusland nog steeds niet altijd even evident is om zich als dusdanig te profileren, dat zij in bepaalde situaties het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire behandeling en dat nog verdere stappen dienen te worden gezet op het vlak van gelijke rechten voor de LGBTQI+-gemeenschap. De verwerende partij baseert zich hiervoor op de informatie die zij tijdens de administratieve procedure toevoegde aan het administratief dossier – zijnde (uittreksels uit) het Nederlandse Algemeen Ambtsbericht inzake de Russische Federatie van zowel april 2021 als maart 2023 en de rapporten

“Annual Review of the Human Rights Situation on Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex People in Russia” van zowel 2022 als 2023 van *ILGA Europe* – en op de informatie waarnaar zij in haar nota d.d. 14 januari 2025 met vermelding van de weblink verwijst – zijnde het rapport *“Russia: events of 2023”* van *Human Rights Watch* en het rapport *“Russia 2023”* van *Amnesty International*.

De Raad stelt echter vast dat een aantal cruciale elementen in de evolutie inzake de (mensenrechten)situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie (zo goed als volledig) onbesproken blijft in voormelde motivering ter ondersteuning van de stelling van de verwerende partij dat er geen sprake is van een systematische vervolging in vluchtelingrechtelijke zin van de LGBTQI+-gemeenschap in Rusland.

Ten eerste wordt er in de bestreden beslissing melding gemaakt van de zogenaamde op 30 juni 2013 in werking getreden *“wet tegen homoseksuele propaganda”*, maar wordt er verder geen aandacht besteed aan de inhoud van deze wet en de latere verstrenging en uitbreiding ervan, laat staan aan de concrete impact van deze wet op de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie. Ook in haar nota van 14 januari 2025 gaat de verwerende partij hier in het geheel niet op in. Uit het Nederlandse Algemeen Ambtsbericht inzake de Russische Federatie van april 2021 (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 2) en waarnaar tevens in het verzoekschrift wordt verwezen, komt naar voor dat voormelde wet uit 2013 initieel elke uiting die minderjarigen tot niet-heteroseksuele geaardheid zou aanzetten verbodt. Verder blijkt uit het Nederlandse Algemeen Ambtsbericht inzake de Russische Federatie van maart 2023 (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 3) en dat eveneens in het verzoekschrift wordt aangehaald dat de *“wet tegen homoseksuele propaganda”* in december 2022 op belangrijke punten werd aangescherpt in een nieuwe wet. Concreet werden er administratiefrechtelijke overtredingen en strafverhoging ingevoerd voor elke LGBTQI+-gerelateerde uiting zichtbaar voor eender wie in Rusland. Luidens het verzoekschrift leidt dit ertoe dat sindsdien het bezit van alle informatie over en uiting met betrekking LGBTQI+ strafbaar is. Verzoekster benadrukt dat uit het Algemeen Ambtsbericht van maart 2023 blijkt dat zelfs indien de impact van de kwetsieuze wetgeving beperkt zou blijven het signaal naar de bevolking duidelijk is en dit een legitimatie inhoudt van discriminatie, intimidatie en geweld tegen LGBTQI+-personen en het makkelijker wordt gemaakt om mensen te laten *“verklikken”* voor hun geaardheid of aan geaardheid gerelateerde uitingen. Volgens verzoekster blijkt uit de door de verwerende partij bij het administratief dossier gevoegde landeninformatie, te weten de ILGA-rapporten (administratief dossier, map landeninformatie, stukken 4 en 5) eveneens dat de voormelde wet en de aanscherping ervan alsook andere wetgeving (anti ngo-wetten) een impact heeft op het voorhanden zijn van openbare informatie en toegang tot informatie inzake de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Rusland en op de werking en het bestaan van ngo's die LGBTQI+-rechten steunen. Verzoekster meent dat het door de hogervermelde wetgeving strafbaar is geworden zich te identificeren als lesbische vrouw en dat in het licht van deze informatie de stelling van de verwerende partij dat homoseksualiteit bij wet niet verboden is in Rusland op zijn minst verdere onderbouwing behoeft, alsook dat de stelling, dat er in de Russische maatschappij een negatieve beeldvorming ten aanzien van de LGBTQI+-gemeenschap bestaat die kan uitmonden in vervolging, een *understatement* is. Zij haalt in het verzoekschrift tot slot aan dat uit het voormelde ILGA-rapport van 2023 blijkt dat de Russische autoriteiten ook daadwerkelijk gebruik maken van de mogelijkheden die de *“wet tegen homoseksuele propaganda”* biedt.

Ten tweede wordt er door de verwerende partij niet ingegaan op de uitspraak van het Russische Hooggerechtshof van 30 november 2023, waarnaar in het rapport van ILGA uit 2023, alsook in het verzoekschrift wordt verwezen, en waarin de *“internationale LGBT sociale beweging”* opgenomen wordt op de nationale lijst van ‘extremistische’ organisaties en waarin werd gesteld dat elke vorm van LGBTQI+-activisme, ook symbolen, strafbaar is met boetes of gevangenneming. In het verzoekschrift wordt voorts, zonder bronvermelding, aangehaald dat er in november 2023 een wet werd gepubliceerd die de *“internationale LGBT beweging”* als extremistische groep benoemt. De wet zou in werking getreden zijn in januari 2024 en criminaliseert luidens het verzoekschrift alle vormen van LGBTQI+-activisme. Aangezien er niet zoiets bestaat als een *“internationale LGBT beweging”*, werden vanuit verschillende hoeken bezorgdheden geuit dat de uitspraak van het Russische Hooggerechtshof – op grond waarvan administratieve en strafrechtelijke vervolging kunnen worden gebaseerd – zou gebruikt worden om op willekeurige wijze LGBTQI+-personen en -activisten te viseren. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift en aanvullende nota tevens naar informatie, onder andere afkomstig van *Human Rights Watch*, *Memorial* en *Asylos*, waaruit blijkt dat mensen effectief strafrechtelijk vervolgd worden onder deze uitspraak die de weg opent naar willekeur en misbruik. Zo werden kort na deze uitspraak verschillende *raids* uitgevoerd in LGBTQI+-vriendelijke clubs en verschillende activisten, advocaten en organisaties dienden hun werk te stoppen en het land te verlaten. Volgens een door verzoekster in haar verzoekschrift aangehaald artikel van *The Conversation* houdt voormelde uitspraak een criminalisering in van homoseksualiteit in Rusland *an sich*, niet als praktijk, maar als identiteit. Luidens het verzoekschrift gaat de uitspraak van het Russische Hooggerechtshof erg ver *qua* stigmatisering, hetgeen het signaal van de autoriteiten naar de bevolking verder bevestigt.

Ten derde wordt noch in de bestreden beslissing, noch in de nota van de verwerende partij *d.d.* 14 januari 2025 ingegaan op de impact die de oorlog in Oekraïne heeft op de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie, los van de voormelde ontwikkelingen. Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift dat LGBTQI+-rechten door de Russische autoriteiten worden afgeschilderd als iets dat gaat tegen de kernwaarden van de Russische samenleving en als westerse constructies en die door deze autoriteiten sterk worden gezien als onderdeel van de propaganda- of cultuuroorlog met het Westen. Zij stelt dat anti-LGBTQI+-propaganda ook gebruikt wordt ter rechtvaardiging van de oorlog in Oekraïne en dat de positie van LGBTQI+-personen sinds de start van de oorlog ernstig verslechterd is. Zo kan gewezen worden op een door verzoekster in het verzoekschrift aangehaald onderzoek van *Coming Out*, waarnaar in het reeds aangehaalde rapport van ILGA uit 2023 wordt verwezen, waaruit blijkt dat 82% van de LGBTQI+-deelnemers aangaf dat de oorlog in Oekraïne een invloed op hen persoonlijk had.

Ten vierde kan ook gewezen worden op het feit dat de “*wet op buitenlandse agenten*” en diens impact op de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap onbesproken blijft.

In deze merkt de Raad op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, minstens in haar nota *d.d.* 14 januari 2025, slechts op algemene wijze verwijst naar informatie waarin voormelde elementen worden aangehaald. Met een dergelijke louter algemene en ontoereikende verwijzing naar algemene informatie maakt de verwerende partij geenszins duidelijk hoe deze elementen al dan niet in rekening werden gebracht om tot het besluit te komen dat er op heden geen systematische vervolging bestaat van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie.

Gelet op het feit dat de motivering van de verwerende partij de hoger aangehaalde elementen (zo goed als) volledig onbesproken laat, is het voor de Raad onmogelijk na te gaan of de verwerende partij rekening hield met al deze elementen en ontwikkelingen om te komen tot haar oordeel dat er in de Russische Federatie op heden geen sprake is van een systematische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap, en met andere woorden of het door haar in dit verband gevoerde onderzoek afdoende is. De Raad kan dan ook niet anders dan oordelen dat het door de verwerende partij geleverde onderzoek naar de actuele situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie in het licht van de door verzoekster aangehaalde elementen niet afdoende is, minstens dat haar motivering hieromtrent gebrekkig en onvolledig overkomt. Dit is problematisch, te meer gelet op de ernst van de situatie die *prima facie* blijkt uit de door beide partijen bijgebrachte informatie en het belang van dergelijk onderzoek dat daaruit voortvloeit. In deze stipt de Raad aan dat het hem niet toekomt om in het hoofd van de verwerende partij te gaan kijken en te gaan raden hoe zij tot het besluit kwam dat er op heden in de Russische Federatie geen sprake is van een systematische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap, alsook dat het de Raad niet aangewezen lijkt om zelf – op basis van de volheid van rechtsmacht waarover hij *in casu* beschikt – een alomvattend onderzoek te voeren naar de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie en de mogelijkheid tot effectieve en doeltreffende nationale bescherming, gelet op het ontbreken van een onderzoeksbevoegdheid en het belang en de omvang van een dergelijk onderzoek.

3.3.3. Verder uit verzoekster een vrees om bij terugkeer naar Rusland als ‘buitenlandse agent’ gezien te worden, omwille van haar mening over de oorlog in Oekraïne (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 14 augustus 2024, p. 9) en haar verblijf in het Westen, en als dusdanig vervolgd te worden.

De verwerende partij kan gevolgd worden in haar oordeel dat uit de COI Focus “*Russische Federatie – Behandeling van terugkeerders door de nationale autoriteiten*” van 16 april 2024 (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 1) blijkt dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om een andere reden enige tijd in het buitenland te hebben verbleven niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Een dergelijke nood aan internationale bescherming moet geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden.

De commissaris-generaal is van mening dat verzoekster in dit verband onvoldoende concrete en overtuigende elementen aanhaalde. De bestreden beslissing luidt in dit verband als volgt:

“Zo blijkt uit uw blanco strafblad dat u in het verleden nooit voor iets veroordeeld werd, waardoor u bij terugkeer naar Rusland extra in het vizier zou kunnen lopen van de overheidsdiensten. (zie document nr. 6 en vertaling in de groene map) Daarnaast verklaart u in heel algemene termen dat men in Rusland niets mag zeggen, geen blauwgele kleuren mag dragen, niets mag ‘liken’. Overal wordt informatie doorgegeven, wordt men gevolgd. Als men toch iets tegen de oorlog zegt, kan men 15 jaar gevangenisstraf krijgen. U dient echter te concretiseren waarom u risico zou lopen op vervolging. Dit kan u niet: in België spreekt u zelf wel eens over de oorlog, maar niet met Russen. Voor de rest heeft u nergens uw opinie geuit, omdat u hier bent en omdat u bang bent dat uw familie iets zou overkomen. (npo 1 p. 9) Er is met andere woorden niemand in Rusland, laat staan iemand van het Russische overheidsapparaat, op de hoogte van uw mening over de

oorlog in Oekraïne, waardoor de vrees om omwille van uw mening als buitenlandse agent bestempeld te worden louter hypothetisch is."

De Raad stelt vast dat uit voormelde overwegingen blijkt dat de commissaris-generaal in deze geen rekening hield met het feit dat verzoekster deel uitmaakt van de LGBTQI+-gemeenschap in haar land van herkomst en dat zij op basis hiervan een verzoek om internationale bescherming in België indiende. Gelet op de *supra* reeds aangehaalde informatie inzake de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie, kan niet worden uitgesloten dat de Russische autoriteiten haar hierdoor als buitenlandse agent zouden zien en/of zouden kunnen viseren bij binnenkomst in het land. De voormelde COI Focus bevat geen informatie in dit verband. Een nader onderzoek naar dit risico dringt zich dan ook op.

Bovendien merkt de Raad op dat in het verzoekschrift en de aanvullende nota wordt aangehaald dat verzoekster in België een link heeft met P. K., een opposant van het Russische regime die zelf ook de Russische nationaliteit heeft, deel uitmaakt van de LGBTQI+-gemeenschap en contact zou hebben met mensen die door de Russische autoriteiten zouden aangemerkt zijn als 'buitenlandse agenten'. Tevens brengt verzoekster bij haar aanvullende nota foto's bij waaruit blijkt dat zij in België deelnam aan de Navalny-dag, waarover zij verklaart dat zij dit deed door toedoen van haar vriend P. K. Het kan niet volledig uitgesloten worden dat er een mogelijkheid bestaat dat verzoekster, bij terugkeer naar haar land van herkomst, omwille van haar contacten met P. K. in België wanneer zij onderworpen zal worden aan de in de voormelde COI Focus aangehaalde controles die bij terugkeerders worden uitgevoerd door de Russische autoriteiten aan de grens als buitenlandse agent kan worden gezien en/of problemen kan kennen. Een nader onderzoek naar het profiel van P. K., de band tussen verzoekster en deze persoon en het risico dat verzoekster zou kunnen lopen bij terugkeer naar de Russische Federatie omwille van haar contacten met hem in België, alsook haar activiteiten hier dient eveneens te worden gevoerd.

3.3.4. Gelet op het geheel aan vaststellingen in wat voorafgaat, alsook de elementen die verzoekster aanbrengt in haar verzoekschrift, aanvullende nota en ter terechtzitting, besluit de Raad dat het door de verwerende partij verrichte onderzoek naar verzoeksters vrees bij een terugkeer naar haar land van herkomst, en dan specifiek haar vrees omwille van haar seksuele oriëntatie *an sich* en haar vrees om bij terugkeer als buitenlandse agent gezien te worden, of minstens de motivering hieromtrent, niet afdoende is.

De vaststellingen die hierboven werden gemaakt leiden immers tot de conclusie dat er teveel elementen zijn waarvan sprake is in het geheel van de voorliggende en door beide partijen aangeleverde informatie die onderbelicht en/of (nog) niet onderzocht werden of waarover er minstens onvoldoende gemotiveerd is. Een verder en gedegen onderzoek en een globale en toekomstige beoordeling, waarbij rekening wordt gehouden met de voormelde vaststellingen, minstens een afdoende motivering in dit verband, dringt zich dan ook op.

Het komt de Raad niet toe de, voor wat betreft het gestelde inzake de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in de Russische Federatie, aan de bestreden beslissing klevende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel (minstens van de motiveringsplicht) te herstellen, gelet op het ontbreken van een onderzoeksbevoegdheid in hoofde van de Raad en het belang en de omvang van een dergelijk onderzoek. Verder, voor wat betreft verzoeksters vrees om bij terugkeer vervolgd te worden als buitenlandse agent, kan de Raad, op basis van de elementen in het dossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad dan ook tevens aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven en de argumentatie van de verwerende partij niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 november 2024, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS
--------------	--------------